

Lesarabrøv**Jarðarráðið**

Púra samdur við Sverra Midjord í Sosialinum onsdagin 4. aug., har hann skrivur um Jarðarráðið og grísagarðin í Froðba.

Nú er tað soleiðis, at Jarðarráðið hevur gjørt sum tað hevur funnið fyr gott, hevur ein verið ósamdur við teir, so hevur tað onki nyttað, tí hvar skalt tú fara, um tú ikki ert nøgdur við avgerð Jarðarráðsins, ongín er at klaga til.

Annars haldi eg, at landbúnaðarnevnd lögtingsins má eiga sín part av skuldini av hesum óskili, bæði fyrr og núverandi formaður eru gjørdir varugir við óskilið og eru bidnir um at taka málið upp og fáa broytt samansetingina ella heilt avtaka Jarðarráðið, tí ein kann ikki sita og jatta sær sjálvum pengar úr einum almennum kassa, men bair tveir hava onki gjørt við tað, men nú vænti eg, at tú, Sverre, gert nakað við tað.

Grísagarðurin í Froðba er farin, og ein kanning nú av málinum hjálpir ikki nógv teimum, sum við tógvið stríð hava arbeitt heita upp frá ongum, ja, megnaðu tað, sum ongín annar føroyingur hevur megnað áður, men sum ein maður segði nú ein dagin,

grísagarðurin í Froðba framleiddi ov nógv, ein familja úti í Froðba framleiddi meira kjøt enn allir bøndurnir í Føroyum tilsamans!

12 mill. kr. eru lætnar úr jarðargrunninum til seyðahús, meginparturin til seyðahús á hobyjörð. Vóru hesar 12 mill. kr. ikki betri brúktar í grísagarðinum?

Hvat kostar kjøtið frá føroysku bøndrunum skattaborgarum og hví sær skattaborgarin ikki roknskapin hjá Jarðarráðnum og hvat pengarnir eru brúktir til?

Hvat ger Jarðarráðið við teir bóndagardarnar, ið nú skjótt fáa upphøggingarstuðul, neyvan verða teir brúktir til grísafarmleislu, og hvør hevur ábyrgðina av teimum mistu milliónunum í hesum sambandi?

Jarðarráðið má avtakast og tann jörðin, ið ikki verður brúkt til mjólkjarframleislu, verður seld, tað er ið hvussu so er áskoðanin hjá teim flestu, tað hoyrir ikki nýðsini til, at ávisir persónar skulu kunna vera føddir til jörðina, meðan onnur onga rætt hava.

Vónandi fylgir tú málinum upp, Sverre!

S.B.

ARBEIÐI SØKIST

Ungur maður, hevur stóra koyrikort og er maskinsmiður, sokir arbeiði.

Tlf. 21269

Kvinnuhúsið

Ráðgevingin hjá Kvinnuhúsinum er opin hvønn hósadag frá kl. 19.00–21.00, Inngongd hjá KFUM, Oman Plásvaerða 2, ella á tlf. 17200.

Kvinnuhúsið er opið gerandisdagar frá kl. 14.30–16.30. Telefonin, 17200, svarar hvønn dag frá kl. 14.30–7.00 á morgni.

Ert tú tystur, so et mjørka!

Hetta er niðurstøðan, aftan á at hava sæð sjónvarpsins kjaksending 28. sept. um landsins moralsku timburmenn (kjalarvørnum av 6. oktober 92).

I 3-manna panelinum vóru ein heimspekingur (filosofi), ein skrivstovu- og ein sakførari.

Alt gott um skrivstovu-mannun – hann royndi og tordi at royna seg.

Filosoffurin hevði mest sum fingið Sokrates í rangastripan og endurtók í heilum orð Sokrates: «Tað einasta eg veit er at eg onki veit».

Sakførarin var mest sum ikki luttakari í landsins kreppu. Hansara staetir er sum prestsins – stovnst okkurt nytt ella tað doyrt – hann er uppi í báðum, og við goðari løn. So hann hevði sjálvandi litið og onki uppá hjartað. Men sigast skal, at hann spældi væl uppá kúlupenn, sjálvt um eg ikki skilti stevið!

Óssur togadi fólk inn til eina

stutta viðmerking. Óli Jacobsen, ið veit okkurt um Tinganes, segði sum var: Úti í Tinganesi var og er KAOS – munur er bert kreditvörð.

Og niðurstøðan hjá undomnum fekk meg at tára. Eitt lív í útleig varð teirra lagna.

MEN – eitt varð ikki nomið við. Tað var hvat ið fjórði staeturin, journalistarnir, tíndafólkið, hevði av ábyrgd.

Tit journalistar og tíndamenn og konur, hoyrið meg! Skrivði nakrar greinir um fyrbrigðið «sjálvencensur»!

Ti hetta er sjukan í okkara líta samfelag: SJÁLVENCENSUR.

Alt tað, ið nú kemur alment fram – vit vistu tað øll. Og vit øll hava tosað um tað millum mamma.

Men øll vita vit eisini, at sigur tú tað hart, SO VERÐUR TÚ IKKI BIDIN AFTUR!

Tonnes Mikkelsen

Nýtt postboð setast í Gøtu

Men hvussu ber tað til, at tann, sum hevur avlost seinastu flimm árin, eftir øllum at døma ikki fær arbeiðið, sum annars er vanligt í slíkum føri? Spyrja fólk.

I summar hevur eitt starv sum postboð í Gøtu verið lýst leyst – ikki bara einaferð, men fleiri ferðir.

Kvinnan, ið hevur røkt starvið sum eykapostboð í báðum byggunum seinastu 5 árin, sá sær her ein møguleika at verða sett í fast starv.

Við goðari vón um, at leiðslan á postverkunum fór at ganga hennara umsókn á møti, søkti hon starvið.

Vanligt hevur nevniliga verið, at tá ið slíkt starv verður lýst leyst, so hevur tann fingið tað, ið annars hevur loyst av.

Men nú er ymski, sum bendir á, at tað verður órættvisi hesaferð.

So lógið tað ljóðar, skilt, at tað eru umboð í Postfelagnum,

ið nú vilja hava, at ein kvinna, sum býr í aðrari kommunu og ongantið hevur gingið við posti, skal fáa starvið sum postboð í Gøtu.

Hendan kvinnan hevur arbeitt á posthúsinum í Havn, og er síðan flutt inn á posthúsið í Saltangará. Men nú er hon uppsøgd við 3 mánaðar uppsagnartíð.

Sum skilt, eru tað kreftir í Postfelagnum, sum vilja trýsta avbygdarkvinnuna í starvið, meðan avloysarin gjøgnum fimm tey seinastu árin verður settur til síðis.

Báðar eru tær limir í Postfelagnum, men avloysarin í Gøtu hevur tann fyrmin, at hon býr á staðnum og hevur gingið við posti í báðum byggunum í fleiri ár. Harafurat kemur, at hon er álítandi og væl dæmd í sínum arbeiði, bæði av teimum, hon ber pøst til og av teimum, hon starvast saman við.

Eingin hevur nakað ímóti avbygdarkvinnuni – heldur ikki, at hon fær eitt fast starv, nú hon er uppsøgd, men tey halda tað vera ógvuliga ósólidariski av umboðum fyr Postfelagið at taka dagar ímillum tveir limir.

Velur postverksleiðslan at geva eftir fyri trýstinum hjá Postfelagnum og seta avloysaran til síðis til fyrminar fyri eina aðra kvinnu, ið als einki tilnýti hevur til ókið og ongantið hevur gingið við posti, má tað sigast at vera ógvuliga ljótt og margháltligt mótvægis avloysaranum.

Vit spyrja tí: Hví vil Postfelagið og kanska postverksleiðslan (tað vita vit ikki enn) trýsta fólk úr øðrum øki inn á okkum, tá ið vit longu hava fólk, sum taka sær av hesum arbeiði?

Tað vildi verið eitt sindur undarligt, um royndi avloysarin seinastu árin ikki verður settur í fast starv, men fær til

uppgávu at læra eina avbygdarkvinnu upp í hesum starvi.

Nei, her eigur eingin ivi at vera. Sjálvagt eigur kvinnan, sum hevur loyst av, at fáa heita starvið, nú tað er lýst leyst, og hon hevur søkt. Vit sigga ongín haldgóðar grundir vera fyri ikki at seta avloysaran í fast starv.

I aðrar mátar er tað átalvert, at eitt fakfelag sum Postfelagið soleiðis ger mismun á sínum limum, men her eigur postverksleiðslan sum nevnt at skera ígjøgnum og gera tað, sum rætt og rimiligt er.

Alt annað vildi verið burturvíð.

Hvat sigur bygðaráðið í Gøtu um tað, sum er í umbúna, og hvat sigur landsstýrismaðurin í postmálinum?

Borgarar í Gøtu kommunu

Viðmerkingar til Sosialin nr. 183 28. september

Við atli til tað sjálvskaptu føroysku kreppuna, og vitjanina hjá donsku fólkatingsnevndini í Føroyum í hesum døgum, hevur nevndi Sosialur gjørt sera nógv burtúr. Nakrar av yvirskriftum ljóða: Stóran rýðning fyr framtið okkara - Marita Petersen. - Skiltja nú betur hvønn annan - Sigurd Poulsen. - Skilagott at vitja - Anfinn Kallsberg. - Við megu sleppa undan at illgíta hvønn annan - Ashbjørn Joensen. - Vónandi sleppa vit at siga

okkara - Finnboji Arge. - Av stórum rýðningi at nevndin fær objektið upplýsingar - Atli Dam.

Øll skulu sjálvagt hava rætt til at ávirka hesa nevnd sum frægst, men ongastadni sæst í hesum yvirskriftum í Sosialinum tær triggjar høvudsorserimar til okkara elendigeit. Lokalpolitikkur, politisk inkompetanca og nepotisma. Harafurat kemur so sjálvandi tann meira álvarsami sannleikin, um tað meira avslapp

aða forholdið, ið politikarar hava til ábyrgd og moral, sum visir seg alt sjónligar sum avdúkingarnar fara fram.

Kanska nógvir veljarar umsiðir halda, at tað sum er farið fram hesi síðstu árin millum politikarar og vinnulív er «tað normala», og at nepotisma og samantvinningin av privat- og samfelagsá hugamálið er legaliserað, so er tað sjálvandi ein ábending um, hví sama fólk verður afturvalt ár eftir ár. Konsekvensurin av hesum er

sjálvagt núverandi samfelagsstøðan.

Tað er sjálvandi lætt at slongja út pástandir um nepotisma, og tað sum verri er, men i einari fremmanda orðabók verður Nepotisma definerað sum: - Begunstigelse af slægtninge - og Korruption sum: - Moralskt fordærvel. Um henda tulkingin kann nýtast um føroysk víðurskipti, er so sjálvagt upp til hvønn einstakan at vurdura.

Tað sum avgjørt skal krí-

serast, er tann mótsøgn, at tey somu fólkini, sum saman við umleið 450 øðrum (revisorum, sakførarum, «vinnulivsmennum - yppiarum» etc.), eru beinleis órøskin til skræðlið, skulu tingingast við nevndina um stöðuna í Føroyum, og skulu fódra nevndina við objektívum upplýsingum. Tann vanliga lygnin, at vit øll eru orsøkin til skræðlið, kann sjálvandi best framfórt av teimum, ið skyldina hava, meðan okkara eldru (frá hvørjum vit arvaðu eitt sunt samfelag), tey skynsomu (sum hóast alt nógv eru til av), og so øll hini, sum tann færdi politikurinn hevur jarðlagt, neyvan fáa sama møguleika.

Ti má henda vælsignaða nevnd gerast kunnug við tey faktisku víðurskiptini, so hon kann objektívt vurdura, um somu fólk sum ábyrgdina eiga, framvegis skulu vera hornasteinurin í uppbygggingini, og harvið skulu forvalta tað hjálpi til sjálvhjálp, ið vit gjøgnum ríkisfelagsskapin hava rætt til.

Kristin Vestergaard